

Ministeren

Indfødsretsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Indfødsretsudvalget har den 8. januar 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 18 til L 83 efter ønske fra Mette Thiesen (NB) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 18 til L 83:

Vil ministeren redegøre for indholdet af de vandelskrav der nu også skal stilles for bipersoner?

Svar:

For så vidt angår vandelskravet til bipersoner til personer, der bliver naturaliseret, stilles der efter Udlændinge- og Integrationsministeriets praksis allerede i dag et krav om, at bipersoner ikke må have begået de former for kriminalitet, som almindeligvis udløser karenstid, eller som helt udelukker en ansøger om dansk statsborgerskab fra at blive optaget på et lovforslag om indfødsrets meddelelse (vandelskravet). Kravet omandel for bipersoner i naturalisationssager praktiseres på baggrund af indfødsretslovens § 6, stk. 3, og en tilkendegivelse fra Folketingets Indfødsretsudvalg fra 1997 om, at bipersoner, der er sigtede eller straffet af betydning for naturalisationssagen, skal undtages fra lovforslag om indfødsrets meddelelse.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har derfor forstået spørgsmålet således, at der spørges til den foreslåede ændring af reglerne om erhvervelse af statsborgerskab for bipersoner til erklærende, hvorefter en biperson fremadrettet skal opfylde det samme vandelskrav som forælderen.

Vandelskravet afhænger af, hvilken bestemmelse den pågældende erklærer sig efter.

For nordiske statsborgere er der en erklæringsadgang i indfødsretslovens § 3. Denne erklæringsadgang stiller to forskellige vandelskrav alt efter, om den erklærende er omfattet af § 3, stk. 2, eller stk. 3.

Efter § 3, stk. 2, er det en betingelse, at den pågældende er ustraffet og ikke er idømt foranstaltninger efter straffelovens kapitel 9 og ikke er sigtet for en straffelovsovertrædelse.

9. januar 2020

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Indfødsret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2020 - 499
Akt-id 1131138

Efter § 3, stk. 3, er det en betingelse, at pågældende ikke i løbet af de sidste 7 år er idømt frihedsstraf eller foranstaltning, der kan ligestilles med frihedsstraf.

Det følger af § 4, stk. 1, i indfødsretsloven, at hvis en person, som ved fødslen har erhvervet dansk statsborgerskab, og som har boet her i riget indtil det fyldte 18. år, har mistet statsborgerskabet, generhverver pågældende, hvis pågældende har haft bopæl her i de sidste 2 år, statsborgerskabet ved over for Udlændinge- og Integrationsministeriet, Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland at afgive skriftlig erklæring herom.

Det følger videre af § 4, stk. 1, i indfødsretsloven, at en person, der har mistet det danske statsborgerskab og derefter vedblivende har været statsborger i et nordisk land, generhverver statsborgerskabet, når pågældende efter at have taget bopæl her i riget over for Udlændinge- og Integrationsministeriet, Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland afgiver skriftlig erklæring herom.

For erklæringer afgivet efter både §§ 3 og 4, er det et krav, at der ikke verserer en sag mod den pågældende, hvor der af anklagemyndigheden er nedlagt påstand om udvisning, eller hvor anklagemyndigheden som vilkår for et tiltalefrafald har fastsat, at den pågældende udvises.

Derudover kan tidligere danske statsborgere, der har fortabt deres danske statsborgerskab i medfør af den tidligere § 7 i lov om dansk indfødsret, erklære sig danske frem til den 1. september 2020, jf. § 3 i lov nr. 1496 af 23. december 2014 om ændring af lov om dansk indfødsret (Accept af dobbelt statsborgerskab og betaling af gebyr i sager om dansk indfødsret).

Efter denne bestemmelse, er det et krav, at den pågældende ikke er idømt en ubetinget frihedsstraf i perioden mellem fortabelsen af det danske statsborgerskab og afgivelse af erklæringen.

Mattias Tesfaye

/

Louise Hauberg Wilhelmsen